

[ODPOŚCIĆ *vb pf*

3 pl fut odposzczą.

Sł stp brak, Cn s.v. połpostu; Linde bez cytatu.

Powstrzymywać się od zjadania czegoś (przy podmiocie „usta”) albo nie być zjedzonym (przy podmiocie „ryby”); w przen [co]: Szkodá wten czas ryb gdy fie mnożąc mrołzczą/ Lepiej że wftá te ryby odpołzczą. BielawMysł F3.

Formacje współrdzenne cf POŚCIĆ.

FP